

До пролетарів усіх країн, до пригноблених і визискуваних народів цілого світа

ВІДЗВА ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ В ДЕСЯТИ РОКОВИНИ ІСНУВАННЯ КОМІНТЕРНУ.

Під проводом міжнародної ленінської організації працюючих, Комуністичного Інтернаціоналу, росте й розвивається соціалістичне будівництво в країні диктатури пролетаріату — Союзі Радянських Соціалістичних Республік.

Під проводом Комуністичного Інтернаціоналу мільйони пролетарів цілого світа готуються до останнього бою проти диктатури капіталу, а за встановлення диктатури пролетаріату, за світовий Жовтень.

Десять років тому народився у вогні революційної боротьби пролетаріату Комуністичний Інтернаціонал. Наслідком імперіалістичної війни Європи було вбито мільйони солдатів, мільйони солдатів було поранено. Солдати, що перетерпіли жах руїни, поверталися на батьківщину стомлені, зніщені голодом, холодом та пошестями. Очі робітників та пригноблених мас усього світу було звернуто на країну пролетарської диктатури, що народилася в бурі Жовтневої революції.

Робітники Росії перші показали вірність тому, як треба боротися проти імперіалістичної війни, Велика Жовтнева революція провела фронт світового імперіалізму, перетворила війну імперіалістичну на війну громадянську і повалила капіталістичну владу, поставивши замість неї диктатуру пролетаріату. Під безпосереднім впливом Жовтневої революції революційний рух у широкому хвилевому розвитку по всьому світу. В Європі й Азії, в Америці й Африці, — скрізь та всюди повставали пригноблені класи проти гнобителів, проти організаторів імперіалістичної різанини.

Трагедія світового пролетаріату в цей період була в тому, що за межами Радянської Республіки ніде в капіталістичних країнах ще не було організованих і випробуваних в боях комуністичних партій. Молодим комуністичним організаціям протистояли сильні соціал-демократичні партії, що йшли пліч-о-пліч з буржуазією. В момент революційної кризи ці соціал-зрадницькі партії поспішали на допомогу капіталізму, який конає, і віддали себе в розпорядження буржуазії, щоб збройною силою розправитися з революційними робітниками.

Комуністичний Інтернаціонал створено для того, щоб об'єднати робітників і пригноблені маси у боротьбі проти

капіталізму, розбити соціал-демократію й повести пролетаріат до перемоги під прапором світового Жовтня. Спрірохили на науку Маркса і Леніна, Комуністичний Інтернаціонал склався, як історичний наступник I-го Інтернаціоналу, створеного Марксом, і як продовжувач краєвих традицій II-го Інтернаціоналу передв'ятого періоду.

Коли I-ий Інтернаціонал заклали ідеї основи міжнародної пролетарської боротьби за соціалізм, а II-ий Інтернаціонал за своєї найкращої пори готував ґрунт для широкого й масового поширення робітничого руху, то III-й Інтернаціонал, продовжуючи діло I-го Інтернаціоналу й сприйнявши краєві плоди роботи II-го Інтернаціоналу, рішуче відкрив його опортунізм і став на шлях прямого здійснення диктатури пролетаріату.

Десять років минуло від того, коли було утворено Комуністичний Інтернаціонал. Ці десять років відзначено незалежно в історії героїчною боротьбою пролетаріату проти капіталізму. Протягом цих десяти років люту зневажливість всіх гнобителів у всьому світі було спрямовано проти Комуністичного Інтернаціоналу.

У боротьбі проти Комуністичного Інтернаціоналу імперіалісти та їхні соціалістичні лоялі вважалися і вдаються до найбрудніших, найжорстокіших заходів розправи й помсти. Немає таких засобів, яких буржуазія не випробувала-б у боротьбі проти революційного пролетарського руху і Комуністичного Інтернаціоналу. Фашистський терор, коаліція з соціал-демократами проти робітничих класів, вихвалювання споків і сил капіталізму, злочинні наклади проти СРСР і комуністичних партій, фальшування і провокації — всі ці заходи буржуазія пускала і пускає в хід, щоб розправитися з революційним рухом. Але всі зусилля буржуазії є марні.

Комуністичний Інтернаціонал продовжує зростати не зважаючи ні на що, завойовуючи симпатії мільйонів пригноблених класів усього світу.

Минуле десятиліття — це період викриття і руйнування ілюзій про сталість капіталізму. Імперіалісти й соціалістичні лоялі всі роки першої імперіалістичної війни запевняли весь світ, що ця війна буде останньою, що вона покладе край війнам, оздоровить капіталізм і відкриє еру стаłego миру й братерства народів. Проте, насправді, виявилось, що цієї "останньої" війни ми спостерігаємо загострення всіх суперечностей. Ростуть суперечності між імперіалістичними країнами. Ростуть передумови нових імперіалістичних війн, особливо у зв'язку з боротьбою за світову гегемонію між Англією й Америкою.

Шалено зростають озброєння і разом з тим проводиться змішана залаштункова робота для організації нових воєннополітичних союзів. Росте революційний рух по колоніях і залежних країнах. Росте безробіття й загострюється класова боротьба по капіталістичних країнах. Росте і зміцнюється СРСР, піднімаючи підпори світового імперіалізму.

Ні Ліга Націй, ні брехлива пацифістська агітація соціал-демократів, ні капіталістична націоналізація, ані спроби реформістів встановити мир у промисловості — не можуть зупинити дедалі більшої кризи капіталізму. Капіталізм іде до нової світової війни, яка не може не закінчитися для нього катастрофою. Коли перша імперіалістична війна закінчилася проривом імперіалістичного фронту й утворенням першої в світі пролетарської диктатури, то друга імперіалістична війна й інтервенція проти СРСР не зможуть не завдати смертельного удару системі світового імперіалізму.

У своїй боротьбі проти революційної кризи, що насувається, буржуазія знайшла собі вірну підпору в особі соціал-демократів. Минулий десятилітній період повністю ствердив, що соціал-демократія достатньо порвала з марксізмом і перетворилася на буржуазну робітничу партію, покляну оберігати й зміцнювати капіталізм. В гадузі зовнішньої політики соціал-демократія, прикриваючись пацифістськими фразами, на ділі активно бере участь у підготовці нових

імперіалістичних воєн і в організації воєнного походу проти першої пролетарської держави. В гадузі внутрішньої політики соціал-демократія допомагає провадити капіталістичну націоналізацію і приборкувати робітничу класу шляхом лоялів. Звідси чим раз збільшується процес відходу робітничих мас від соціал-демократії, чим раз збільшується процес подвійної робітничих мас, поворот їх в бік Комуністичного Інтернаціоналу.

Комуністичний Інтернаціонал — єдиний носій марксізму — єдина сила, яка здатна керувати пролетаріатом в його боротьбі за повалення капіталізму. У боротьбі з реформістською соціал-демократією народився і зміцнів Комуністичний Інтернаціонал. У боротьбі з соціал-демократією зростають і міцніють комуністичні партії капіталістичних країн. В огні цієї боротьби комуністичні партії перетворилися на масові партії революційного пролетаріату, міцно об'єднуючись в єдину світову комуністичну партію.

Комінтерн зростає і розвивається не тільки в боротьбі з соціал-демократією. Він зростає і розвивається також у боротьбі проти вагань і хитань в його власних лавах, в боротьбі так проти ухвалів вправо, а сторону опортунізму, як і проти ухвалів "ліво", в сторону замаскованого опортунізму, прикритого революційними фразами. Історія внутрішнього розвитку Комуністичного Інтернаціоналу за минулі десять років є історія ліквідації ухвалів і подолання примиренства до них. Минулий період показав, що систематична боротьба з димми ухвалами, і насамперед, з правим ухилом, як з головною небезпекою тепер, є тим потрібним методом більшовицької комуністичної партії, без якого неможливе очищення партії від соціал-демократичних пережитків, виховання кадрів у дусі більшовицького керівництва партії, здібних підготувати маси до прийдешніх революційних боїв і повести їх на боротьбу за диктатуру пролетаріату.

Комуністичний Інтернаціонал святкує своє десятиріччя в момент, коли по всьому світу загострюється суперечність капіталізму й наростають умови нового революційного під-

несення. По країнах капіталізму робітничі маси починають переходити від оборони до наступу. По країнах колоніальних і напівколоніальних наспіває нове піднесення революційної боротьби. В СРСР робітничі маси, спираючись на бідноту й успіхи з широкими масами трудящого селянства, зміцнює соціалістичне будівництво в боротьбі проти міжнародного імперіалізму й капіталістичних елементів в самій країні. Сили світової революції ростуть.

Комуністичний Інтернаціонал звертається до всіх робітників усіх країн, до всіх пригноблених і знедоленних усього світу із закликком — об'єднатися під його прапором для боротьби за світову диктатуру пролетаріату, за світовий комунізм.

Робітники й робітничі капіталістичних країн! Капіталістична націоналізація означає розкрадання вашої робочої сили, люту експлуатацію ваших м'язів, ваших нервів. Капіталізм дедалі перетворює вас на гвинтики своїх машин, висмоктуючи вашу кров і викладаючи вас мільйонами на вулицю. Об'єдняйте свої лави під прапорами революційної боротьби, під прапорами єдиної робітничої класи й пригноблених мас усього світу, під прапором Комуністичного Інтернаціоналу.

Пригноблені народи колоній і напівколоній! Всесвітній імперіалізм не перестає душити вас і знущатися над вами. Ваш піт, вашу кров він перетворює на долари й фунти стерлінгів. Знайте й пам'ятайте: час пролетарської диктатури настає для вас, як час вашого визволення. Зміцнюйте вашу визвольну боротьбу! Вище піднісайте червоні прапори Комуністичного Інтернаціоналу!

Робітники й робітничі Радянського Союзу! Продовжуйте мужливо соціалістичне будівництво. Знайте, й пам'ятайте, що кожний новий завод, кожна нова фабрика, кожний новий радгосп, кожний новий колгосп, кожний новий крок у справі масової кооперації — є здійснення не тільки СРСР, утворення кров'ю ваших краєвих сил, але й всього міжнародного робітничого руху.

Робітники й робітничі! Пригноблені й знедоленні! Знайте й пам'ятайте, що капіталістичний світ готує нові імперіалістичні війни і корт-революційні походи проти першої в світі про-

летарської диктатури — вітчини міжнародної робітничої класи. Не вірте дурисвітам із лав соціал-демократії, що присипляють вас побрехеньками про миродобство буржуазних держав, які готують війну. Готуйтеся перетворити корт-революційну війну проти СРСР на війну проти імперіалізму, на війну проти буржуазії вашої власної країни.

Пролетарі всіх країн! Пригноблені маси всіх народів! Комінтерн закликає вас об'єднатися для спільної боротьби: Проти капіталістичної експлуатації. Проти імперіалістичного гнету. Проти диктатури буржуазії. Проти підготовки нових воєн та інтервенцій.

Проти пацифістської-брехні. Проти соціал-демократичної єдності з буржуазією, за класову єдність пролетаріату. Проти імперіалістичного рабства, за всебічну допомогу революційній боротьбі колоніальних народів. Проти реформізму та фашизму, за пролетарську революцію.

Хай живе пролетарська диктатура в СРСР! Хай живе пролетарська революція в усьому світі! Хай живе світова диктатура пролетаріату! Хай живе світовий комунізм!

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.

Москва, 2. III — 1929 р.

СВЯТО ДЕСЯТИРІЧЧЯ КОМІНТЕРНУ.

Дня 3. березня у Великому театрі в Москві відбулося урочисте засідання Виконавчого Комітету, ЦК ВКП(б), Профінтерну та ряду інших партійних і професійних організацій, присвячене 10-им роковинам заснування Комінтерну.

Засідання відкрив т. Куусінен. Він запропонував вшанувати вставанням пам'ять провідника Комінтерну Леніна, а також всіх борців міжнародного пролетаріату, що наклали головами протягом останніх десятих років. Усі встали. Оркестра грає жалібною марш.

Потім Куусінен виступив із промовою, в якій висвітлює основні етапи розвитку Комінтерну.

Тов. Коларов, виступивши з доповіддю, дав докладний огляд праці Комінтерну з першого дня його заснування.

Тов. Молотов зупинився на ролі ВКП(б) в утворенні й зміцненні Комінтерну. Ця роль — значна, завдяки тому, що

НОВИЙ СТАТУТ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК.

Нещодавно за головуванням президента Всеукраїнської Академії наук акад. Заболотного відбулося засідання статутної комісії, що розглянула проект нового статуту Академії, опрацьований спеціальною підкомісією.

Акад. Заболотний в розмові зі співробітником РАТАУ привів новий статут Академії, що новий статут запроваджується для того, щоб виправити помилки старого академічного статуту. Комісія мала скласти такий статут, що дав би змогу Академії встановити міцніший зв'язок з сучасним життям та жит-

тєвими потребами широких мас і енергійно розвивати свою наукову роботу. Водночас — зазначив акад. Заболотний — слід зауважити, що статут Академії застарів, доказом чого є випадок, що стався на недавніх виборах до Всеукраїнської Академії Наук. Нові кандидатури академіків повинні насамперед обирати спеціальні листи, зважаючи, як на наукову, так і на громадську роботу кандидатів, а загальні збори повинні тільки затверджувати кандидатури, що їх обирають у відділах та звичайно обговорюють у широких наукових і громадських колах.

Потім виступив з вітанням від німецької комітету Ульян-брехт, від французької комітету — Анрі Бар'є, від англійської — Беа, від китайської — Чан Пі-ю, від Профінтерну — Лозовський, від КІМ у — Куно, і від американської комітету — Гейвуд. Були також вислухані вітальні промови від підлеглих комітетів, представників народів сходу то-що.

Тов. Мануїльський сказав: — "Нам не страши ті труднощі, що стоять перед Комінтерном на дальшому його шляху. Комінтерн живе разом із масами і разом з ними досягне остаточної перемоги".

ЩО ТО Є ПРОФІНТЕРН.

(Продовження.)

Ця офіційна таблиця прибільшує кількість членів у цілій низці країн. Передусім, англійські профспілки втратили понад 200,000 членів, в Італії немає 234,000 організованих робітників. Існує негалеальна Конфедерація Праці, але її, як відомо, Амстердамський Інтернаціонал не визнає. В соціал-демократичних спілках Болгарії немає 14,000, в них не більше 1,000 і т. ин. Коли вести ці поправки, то ми побачимо, що в Амстердамському Інтернаціоналі менше за 13 мільйонів членів.

Крім того, по всіх цих реформістських організаціях є більш-менш численні меншості, що приєднуються до Профінтерну. Наприклад, прихильників Профінтерну серед німецьких профспілок не менше, ніж мільйон, в Англії — близько мільйону. Взагалі, з 13½ мільйонів організованих робітників в Амстердамському Інтернаціоналі щось до 3 мільйони дотримуються поглядів Профінтерну, провадять його лінію і не виходять з реформістських організацій через безпосередню вимогу Профінтерну, який висловлюється проти розколу.

Які-ж організації об'єднує Профінтерн?

А. Країни, що в них міжспілкові центри входять до Профінтерну:

Австралія	130,000	Персія	20,000
Бельгія	8,000	СРСР	9,500,000
Голландія	14,000	Уругвай (но.)	
Індонезія	25,000	Ява	2,000
Ірландія	22,000	Франція	525,000

Канада	10,000	Чехословаччина	220,000
Китай	2,500,000	Чилі	150,000
Колумбія	50,000	Японія	40,000
Корея	20,000		
Литва	5,000	Разом	13,246,000
Монголія	5,000		

Б. Країни, що в них є революційні меншості в середині реформістських і автономних спілок, які приєдлали до Профінтерну:

Австрія	15,000	Канада	30,000
Аргентина	20,000	Куба	50,000
Бельгія	40,000	Люксембург	3,000
Бразилія	40,000	Мексика	30,000
Угорщина	40,000	Норвегія	30,000
Велика Британія	900,000	Палестина	2,000
Німеччина	1,000,000	Польща	100,000
Греція	54,000	Португалія	24,000
Данія	15,000	З'юч. Держави	200,000
Італія	20,000	Уругвай	15,000
Еспанія	20,000	Фінляндія	60,000
Чехословаччина	70,000	Південна Африка	10,000
Швеція	80,000	Японія	60,000
Швейцарія	20,000		
		Разом	2,958,000

Разом до Профінтерну, отже, приєдлали 16,204,000. Треба далі звернути увагу на стан проффруху в цілій низці країн, де робітничі організації не можуть політично самовизначитися через поліцейський терор і репресії або з будьяких інших причин. Всі ці організації, хоча й не належать до Профінтерну, але, оскільки вони є прихильниками класової боротьби, вони спільники Профінтерну в боротьбі проти наступу капіталу, фашистської реакції, і вони за єдність світового проффруху. Що-ж це за країни та яка сила цих організацій? Ось дані про цю категорію організацій.

Болгарія	8,000	Сальвадор	2,000
Болівія	10,000	Туреччина	20,000

Єгипет	25,000	Філіппіни	35,000
Італія	10,000	Фінляндія	50,000
Латвія	5,000	Південно-Славія	20,000
Панама	600	Естонія	25,000
Перу	25,000		
Румунія	21,000	Разом	256,000

Всі ці цифри найкраще характеризують обидва профспілкові Інтернаціонали. Звісно, амстердамці заперечують це, вони не хочуть визнати, що їх напівуходливий Інтернаціонал що-року втрачає своє значіння. Вони просякнуті передвоєнним психологією, коли Європа була фінансовим і промисловим гегемоном світу що до робітничого руху інших країн. Справді, воно далеко не так. Амстердамський Інтернаціонал не є гегемон світового робітничого руху. Він являє собою організований реформізм і менш за всіх має право називатися Інтернаціоналом через те, що він не виходить за межі європейського суходолу, і, по-друге, через те, що навіть в межах європейського суходолу міжнародні інтереси в цьому Інтернаціоналі відходять назад перед національними. Але, незалежно від політичних поглядів Амстердамського Інтернаціоналу, він навіть з організаційного боку, що до кількості робітників, не може претендувати на гегемонію, а тимчасом серед провідників Амстердамського Інтернаціоналу можна чути зухвалі промови про те, що Амстердамський Інтернаціонал є "єдиний" профспілковий Інтернаціонал. Вони навісміє забувають, що поза цим "єдиним" Інтернаціоналом існує робітничий рух таких країн, як СРСР, Китай, Японія, Індонезія, Австралія, Індія, З'ючені Держави, не кажучи вже про чимало дрібних країн.

Червоний Інтернаціонал Профспілок виник, як уже сказано, 1920 року. Яка-ж була його ліній розвитку за цей час? Передусім треба відзначити, що по всіх країнах з молодим робітничим рухом (Китай, Індонезія і т. ин.), де робітничий клас доводиться з надзвичайною енергією боротися проти імперіалізму і проти своєї буржуазії, профспілки цілком приєднуються до Профінтерну. Профінтерн став за центр уваги для всіх тих профспілкових організацій, які повинні провадити реальну-боротьбу проти своєї й чужоземної буржуазії.

Чим пояснити, що молодий робітничий рух Китаю відразу увійшов до Профінтерну, що він навіть і не намагався увійти до Амстердамського Інтернаціоналу? Це пояснюється дуже просто. Профінтерн з самого початку свого виникнення проголошував і провадив у життя гасло незалежності колоній. У всій своїй агітації і пропаганді, у всьому тому, що він робив, на перше місце виступала ідея визволення колоніальних народів, тоді як в Амстердамському Інтернаціоналі не можна знайти жадної резолюції про незалежність колоніальних народів, не можна знайти жадної постанови, що висловувала-б перед робітничими масами питання про реальну боротьбу проти імперіалізму і його політики в колоніальних та напівколоніальних країнах. Амстердамський Інтернаціонал палець об палець не вдарив, щоб допомогти революційній боротьбі робітників колоніальних та напівколоніальних країн. Природно тому, що робітники цих країн схилилися в бік Москви, а не Амстердаму, що лави Профінтерну збільшуються, тоді як лави Амстердамського Інтернаціоналу рідшають. (Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІСЮДНОУЄ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниць український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниць дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючої фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниць журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" — одиниць журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на нові часописи й журнали посилайте або на ім'я якого-небудь часу зокрема, або на ім'я й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd. Cor. Pritchard & McGregor St., Winnipeg, Man.